

UZASADNIENIE

rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 maja 2021r.

Orzekając o kosztach Sąd II instancji zastosował zasadę słuszności przewidzianą w art. 102 k.p.c. i częściowo obciążył pozwanego kosztami zastępstwa procesowego należnymi na rzecz powoda w związku z oddaleniem jego apelacji.

Należy wskazać, że odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, przewidziane w art. 102 k.p.c., rzeczywiście jest uzasadnione tylko, jeśli przemawiają za nim szczególne względy. Przepis ten jako *lex specialis* winien być używany w praktyce sądowej z rozwagą i należytą wnikliwością. Ustalenie, czy w danych okolicznościach zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione”, ustawodawca pozostawił swobodnej, choć nie dowolnej ocenie sądu. Podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Stanowią je zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej i stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 lutego 2011 r., II CZ 203/10, LEX nr 738399).

Zasadność zastosowania art. 102 k.p.c. wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy, jej charakteru, przebiegu postępowania, prezentowanych przez strony w toku tego postępowania postaw i stanowisk. Rozstrzygnięcie na podstawie art. 102 k.p.c. ma charakter dyskrejonalny, zaś kontrola instancyjna w tym zakresie jest ograniczona do sytuacji, gdy zastosowanie wzmiankowanego przepisu nie zostało w ogóle uzasadnione bądź nastąpiło z rażącym naruszeniem reguł przewidzianych w tym przepisie (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 kwietnia 2013 r., III CZ 75/12, LEX nr 1353220).

Za częściowym nieobciążaniem pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego przemawia okoliczność, że pozwany składając apelację był przekonany o słuszności swoich twierdzeń i zasadności podniesionych zarzutów apelacyjnych, a mianowicie, że na skutek złej gospodarności, nie płacenia przez powodową spółdzielnię dostawcom mediów, doszło do przerw w ich dostawie, co spowodowało spadek atrakcyjności jego lokali mieszkalnych na rynku najmu i straty po jego stronie.

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda w każdej z tych spraw wynika z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2018 r. poz. 26).

Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie obciążenie strony przegrywającej pełnymi kosztami zastępstwa procesowego w każdej z połączonych spraw kwocie po 1800 zł (co razem daje 5400 zł) na rzecz powoda byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe.

Należy bowiem wskazać, że za jednym razem były prowadzone trzy sprawy i na skutek tego doszło po stronie pełnomocnika powoda do zmniejszenia nakładu pracy oraz zaoszczędzenia jego czasu. Nie musiał on multiplikować wielu czynności procesowych, przygotowywać odrębnych pism procesowych, sporządził jedną odpowiedź na apelację.

Mając na względzie niewielki nakład pracy pełnomocnika powoda w połączonych sprawach, podjęte przez niego czynności w postępowaniu apelacyjnym oraz charakter sprawy i przekonanie pozwanego, że na skutek działań powoda popadł w zadłużenie z tytułu opłat na rzecz powodowej spółdzielni, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że koszty zastępstwa procesowego należne powodowi winny być przyznane od pozwanego w części z uwzględnieniem obniżki.

Dlatego Sąd Okręgowy przyznał w każdej z połączonych spraw koszty zastępstwa procesowego w kwocie po 600 zł (łącznie 1800 zł), odstępując od obciążenia pozwanego kosztami zastępstwa w pozostałej części.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie II wyroku w oparciu o art. 102 k.p.c. w zw. 108 § 1 k.p.c.